ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 6. listopadu 2025 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Igora Krajdla a soudců Mgr. Lucie Böhmové a Mgr. Lumíra Čablíka **odvolání obžalovaného Ing. Jana K.,** narozeného xxx, proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 13. 3. 2025, č. j. 71 T 77/2022 - 1191, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odstavec 1, písmeno b), písmeno d), písmeno e), písmeno f) trestního řádu se z podnětu odvolání obžalovaného Ing. Jana K. napadený rozsudek **v celém rozsahu zrušuje** a za podmínek § 259 odstavec 3, písmeno a), písmeno b) trestního řádu se **nově** rozhoduje

takto:

Obžalovaný

Ing. Jan K., narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx,

je vinen, že

od blíže nezjištěné doby, nejméně od 1. 6. 2020, jako zaměstnanec a stavbyvedoucí obchodní společnosti ARJEN technika s.r.o., IČ 286 56 172, nedbal svých povinností vymezených ustanoveními §§ 301 písmeno d) a 302 písmeno g) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších právních předpisů, řádně střežit a ochraňovat předmět nájemní smlouvy, konkrétně lešení značky Layher, které bylo na základě Smlouvy o nájmu lešení ze dne 15. 5. 2018 uzavřené mezi pronajímatelem Patrikem B., s místem podnikání xxx, a nájemcem společností ARJEN technika s.r.o., IČ 286 56 172, v přechodném užívání obchodní společnosti ARJEN technika s.r.o., před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím, nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele a zabezpečit přijetí opatření k ochraně předmětného lešení značky Layher v přechodném užívání zaměstnavatele, když na základě výzvy poškozeného Patrika B. k navrácení lešení adresované obchodní společnosti ARJEN technika s.r.o. ze dne 20. 3. 2020, kdy o požadavku k navrácení lešení se osobně dozvěděl z výzvy poškozeného Patrika B. ze dne 23. 4. 2020, která mu byla doručena dne 1. 6. 2020, nebylo pronajaté lešení vráceno zpět poškozenému Patriku B. a bylo s ním naloženo nezjištěným způsobem, čímž poškozené obchodní společnosti ARJEN technika s.r.o., IČ 286 56 172, způsobil škodu ve výši 168 629 Kč,

tedy

porušil zákonem uloženou povinnost opatrovat cizí majetek, čímž způsobil škodu nikoli malou,

čímž spáchal

přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odstavec 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se:

podle § 220 odstavec 1 trestního zákoníku trestu **odnětí svobody v trvání 3 (tří) měsíců.**

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **1 (jednoho) roku.**

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškozený Patrik B., narozený xxx, trvale bytem xxx, **odkazuje** se svým nárokem na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 13. 3. 2025, č. j. 71 T 77/2022 – 1191, byl obžalovaný Ing. Jan K. uznán vinným přečinem zpronevěry podle § 206 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku, za což mu byl podle § 206 odstavec 3 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání čtrnácti měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let. Dále byl obžalovanému podle § 67 odstavec 1 a § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku uložen peněžitý trest v celkové výměře 50 000 Kč, sestávající ze 125 denních sazeb, z čehož jedna denní sazba činí 400 Kč. V rámci adhezního řízení byla obžalovanému podle § 228 odstavec 1 trestního řádu uložena povinnost zaplatit poškozenému Patriku B., narozenému xxx, částku 157 539 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 10% z této částky od 1. 6. 2020 až do zaplacení, přičemž se zbytkem svého nároku na náhradu škody byl poškozený Patrik B. podle § 229 odstavec 2 trestního řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Proti rozsudku soudu I. stupně podal obžalovaný Ing. Jan K. ihned po jeho vyhlášení odvolání (č.l. 1189v spisového materiálu). Následně své odvolání písemně odůvodnil (č.l. 1219 – 1232 včetně příloh spisového materiálu a 1235 – 1243 včetně příloh spisového materiálu). Podané odvolání je zaměřeno do všech výroků napadeného rozsudku.
3. V písemném odůvodnění opravného prostředku odvolatel namítal průtahy v řízení, které probíhalo více než tři roky, ačkoli šlo o věc bagatelní povahy, kterou bylo možno řešit občanskoprávní cestou, což je v rozporu s ustanovením § 38 odstavec 2 Listiny základních práv a svobod.
4. Byla zneužita trestní represe, neboť místo civilního sporu o nájemní vztah byla věc kriminalizována v rozporu se zásadou ultima racio, kdy citoval z nálezu Ústavního soudu pod sp. zn. II. ÚS 2544/13.
5. Namítal rovněž nesprávné právní posouzení skutku, když obžaloba je postavena na tvrzení poškozeného Patrika B., že nájemní smlouva ze dne 15. 5. 2018, uzavřená mezi ním a společností ARJEN technika s.r.o., byla údajně ústní dohodou převedena dne 15. 6. 2018 na obžalovaného Ing. Jana K. Toto tvrzení je absolutně neplatné a právně neudržitelné.
6. V tomto směru pak obžalovaný namítal jednak porušení požadavku písemné formy, neboť podle čl. VII odstavce 2 smlouvy „veškeré změny nebo doplňky smlouvy musí mít písemnou formu ". Údajný ústní převod nájmu je absolutně neplatný podle § 582 odstavec 1 a § 588 občanského

zákoníku. V návaznosti na uvedené citoval z rozhodnutí Nejvyššího soudu pod sp. zn. 33 Cdo 1201/2011, podle kterého „Dohodnou-li se účastníci, že veškeré změny smlouvy musí mít písemnou formu, je změna provedená jinak (např. ústně) absolutně neplatná. " Dále citoval rovněž z rozhodnutí Nejvyššího soudu pod sp. zn. 33 Odo 890/2006, podle kterého „Nedodržení písemné formy ujednané stranami způsobuje neplatnost právního jednání, i když ji zákon nevyžaduje.“

7. Pokud by byl převod na Ing. K. účinný, nemohlo by dne 8. 1.2020 dojít k uzavření Dodatku č. 1 výhradně mezi Patrikem B. a společností ARJEN technika s.r.o. Tento dodatek výslovně navazuje na smlouvu ze dne 15. 5.2018 a potvrzuje, že nájemcem zůstala společnost ARJEN technika s.r.o., nikoli Ing. Jan K.

8. Obžalovaný namítal rovněž absenci znaku svěřené věci, když on osobně jako Ing. Jan K. nikdy nebyl smluvní stranou a věc mu tedy nemohla být svěřena. Lešení bylo po ukončení stavebních prací vráceno, o čemž svědčí protokol podepsaný samotným poškozeným. V návaznosti na uvedené pak citoval z rozhodnutí Nejvyššího soudu pod sp. zn. 5 Tdo 219/2002.

9. Obžalovaný rovněž namítal hodnocení věrohodnosti poškozeného okresním soudem, když obžaloba stojí téměř výhradně na výpovědi poškozeného Patrika B., ovšem jeho tvrzení je v přímém rozporu s listinnými důkazy, například s Dodatkem č. 1 z 8. 1. 2020 či protokolem o vrácení lešení s jeho podpisem, uznaným dne 25. 4. 2024 u soudu. Obžalovaný rovněž poukazoval na opakovanou trestní minulost poškozeného, který byl třikrát pravomocně odsouzen za podvody, naposledy v roce 2019 se zákazem činnosti, dále na osobní motivaci poškozeného, konkrétně mstu poškozeného za upozornění na vady stavby prováděné poškozeným jako černé stavby bez povolení. Upozornil rovněž na finanční motivaci poškozeného, který si v trestním řízení nárokoval náhradu škody ve výši cca 320 000 Kč, přestože podle znaleckého posudku byla hodnota lešení stanovena jen přibližně něco nad 100 000 Kč. Poškozený si tedy účelově nárokoval cenu nového lešení, ačkoliv skutečný stav věci tomu zjevně neodpovídal. Tento nepoměr, doložený ve spise, svědčí o jeho snaze získat neoprávněný finanční profit a dále zpochybňuje jeho věrohodnost.

10. Obžalovaný shrnul časovou osu událostí, když uvedl, že dne 15. 5. 2018 byla podepsána nájemní smlouva mezi Patrikem B. a společností ARJEN technika s.r.o., podpis obžalovaného Ing. K. jako zaměstnance jednajícího za společnost v plné moci; dále dne 15. 6. 2018 mělo dojít k údajnému ústnímu převodu na Ing. K., který je neplatný, bez písemné formy; v roce 2018—2019 byl nájem placen společností ARJEN technika s.r.o., čímž došlo ke konkludentnímu prodloužení; dnem 8. 1. 2020 je datován Dodatek č. 1 mezi poškozeným B. a společností ARJEN technika s.r.o.; v roce 2019 došlo k vrácení lešení a zahájení stavebních prací u poškozeného, sepsán protokol s podpisem poškozeného B., který byl uznán 25. 4. 2024 u soudu; dne 23. 4. 2020 poškozený vyzval obžalovaného a tento mu sdělil svou odpověď; dne 18. 5. 2022 byla podaná obžaloba na Ing. K.; dne 13. 3. 2025 vyhlášen napadený rozsudek; dne 28. 8. 2025 byl napadený rozsudek doručen obžalovanému.

11. Obžalovaný dále poukázal na zásady trestního řízení, a to zásadu in dubio pro reo, rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1975/08, a ultima racio, rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. II ÚS 2544/13.

12. Obžalovaný přílohou svého odvolání učinil Nájemní smlouvu ze dne 15. 5. 2018; Dodatek č. 1 ze dne 8. 1. 2020 k nájemní smlouvě ze dne 15. 5. 2018; Výzvu poškozeného obžalovanému ze dne 23. 4. 2020; Odpověď obžalovaného na výzvu ze dne 23. 4. 2020; Protokol o vrácení lešení s podpisem poškozeného a Přehled judikatury.

13. Závěrem navrhnul, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a obžalovaného podle § 226 písmeno b) trestního řádu zprostil obžaloby, neboť skutek, pro který je stíhán, není trestným činem.

14. Podáním doručeným okresnímu soudu dne 9. 9. 2025 obžalovaný své podání dodatečně doplnil.

15. Opětovně poukázal na absolutní neplatnost tvrzeného ústního převodu nájmu, s odkazem na čl. VII/2 nájemní smlouvy, podle kterého všechny změny a doplňky musí být učiněny písemně. Dodatek ze dne 8. 1. 2020 potvrzuje pokračování nájmu původního nájemce. Ústní převod nájmu, na kterém stojí obžaloba, je proto právně neplatný. Chybí i základní znak skutkové podstaty trestného činu zpronevěry, neboť věc nebyla nikdy svěřena do jeho dispozice.

16. Namítal neurčitost skutku a rozpory v datech a místě. Poškozený uvádí různá data údajného převodu smlouvy o nájmu, a to data 16. 5. 2018, 15. 6.2018 a srpen 2018. V obžalobě je místo skutku vymezeno pouze jako „blíže nezjištěné". Skutek není jednoznačně identifikovatelný podle § 177 odstavec 1 trestního řádu a obžaloba je proto vadná a nepřezkoumatelná.

17. Obžalovaný poukázal rovněž na nesrovnalosti v záznamu o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 19. 8. 2020, když tento se zásadně liší od údajů v obžalobě, zejména ohledně místa činu a času skutku. Tyto nesrovnalosti mohly ovlivnit i posouzení místní příslušnosti, kdy věc vyšetřovalo 8. oddělení obecné kriminality, Ostrava — Zábřeh. Odvolací soud by měl přezkoumat, zda nedošlo k procesnímu pochybení podle § 18 trestního řádu.

18. Obžalovaný namítal rovněž opomenuté důkazy a nesprávné ocenění lešení. Podle jeho stanoviska nebyly řádně vyhodnoceny klíčové listiny, a to nájemní smlouva ze dne 15. 5. 2018, Dodatek č.1 ze dne 8. 1. 2020 a doklady o placení nájmu původním nájemcem. Orgány činné v trestním řízení nezajistily objektivní ocenění lešení. Spoléhaly výhradně na tvrzení poškozeného, přestože jeho věrohodnost je zpochybněna předchozí majetkovou trestnou činností. Znalecký posudek byl zadán až v dubnu 2024 a nebyl řádně zohledněn. Ústavní soud opakovaně konstatuje, že opomenutí důkazů činí rozhodnutí nepřezkoumatelným.

19. Došlo rovněž k nejednoznačnému vymezení údajné škody. Obžaloba vyčíslila škodu částkou 320 817 Kč včetně DPH. Znalecký posudek stanovil hodnotu přibližně cca o 50 % nižší. Okresní soud nesprávně určil škodu částkou 168 629 Kč, aniž by odpovídajícím způsobem vycházel ze skutečnosti, že část lešení byla nalezena v Karviné, ohledána Policií České republiky a na příkaz soudu zajištěna a uložena v budově Okresního soudu v Ostravě. Tyto položky tak nemohou být zahrnuty do výše škody. Nesprávně byl započten i vývoz lešení dne 17. 5. 2018, který provedl a potvrdil svědek obžaloby Martin Ch. Z celkové výše náhrady škody je tak nutno odečíst částku 40 987 Kč včetně DPH, představující lešení vyvezené svědkem Ch. 17. 5. 2018, částku 11 090 Kč včetně DPH, představující lešení nalezeného v Karviné a uloženého v budově okresního soudu.

20. Ani po uvedené korekci však nelze konstatoval vznik škody, neboť skutkový děj popsaný v obžalobě se nestal a obžaloba je postavena na smyšlených tvrzeních poškozeného. K nesprávným závěrům vedlo i nedbalé jednání orgánů činných v trestním řízení.

21. Obžalovaný poukazoval na účelovou konstrukci obvinění ze strany poškozeného Patrika B., který vystavoval příjmové doklady na jméno obžalovaného, ačkoli je nikdy nepodepsal ani s nimi nesouhlasil, kontaktoval zákazníky a dodavatele společnosti ARJEN technika s.r.o., aby vytvářel klamný dojem, že je obžalovaný jejím vlastníkem či jednatelem, když již na podzim roku 2019 navštívil pana Davida K. v xxx, kde ARJEN technika s.r.o. prováděla rekonstrukci rodinného domu na základě řádně uzavřené smlouvy o dílo, a sdělil mu, že údajně hledá své lešení, které mu obžalovaný prý nevrátil. Tím si vytvářel podklad pro obvinění, přestože dne 8. 1. 2020 byl uzavřen Dodatek k nájemní smlouvě ze dne 15. 5. 2018, potvrzující pokračování nájmu původního nájemce. V průběhu řízení pak uváděl další nelogická a právně neudržitelná tvrzení, když prohlásil, že po zjištění, že obžalovaný není jednatelem společnosti, „přestal společnosti důvěřovat" a proto na základě ústní dohody jednostranně „převedl" nájem lešení na obžalovaného jako zaměstnance společnosti. Takové tvrzení je zjevně právně neplatné a vnitřně rozporné. Přesto orgány činné v trestním řízení i okresní soud tato tvrzení nekriticky přijaly jako věrohodná, ačkoli opomenuly provést a vyhodnotit důležité důkazy, které je jednoznačně vyvracejí. Tento postup je v rozporu se

zásadou spravedlivého procesu i se závaznou judikaturou Ústavního soudu o povinnosti soudů hodnotit všechny relevantní důkazy.

22. Své odvolání obžalovaný doložil přílohami, a to Záznamem o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 19. 8. 2020 a obžalobou.

23. Dne 20. 10. 2025 bylo odvolacímu soudu doručeno další doplnění odvolání ze strany obžalovaného Ing. Jana K., které předložil za účelem doplnění a objasnění vad, k nimž došlo v řízení před okresním soudem, který se v rozporu se zásadou spravedlivého procesu řádně nezabýval podstatou věci ani listinnými důkazy předloženými obhajobou a zatížil tím řízení vadami v neprospěch obžalovaného.

24. Ke svému podání doložil plnou moc, na základě které mohl uzavřít nájemní smlouvu a která dokazuje, že jednal jako zaměstnanec a zástupce společnosti; pracovní smlouvu, která má dokládat mimo jiné skutečnost, že neměl žádný osobní majetkový prospěch ani dispozici s lešením; opis rejstříku trestů poškozeného Patrika B. k posouzení jeho věrohodnosti. Současně namítal, že k jeho návrhu nebyl vyslechnut svědek Ondřej S., příslušník Policie České republiky, které v rozhodné době působil jako brigádník ve společnosti ARJEN technika s.r.o., kdy jeho výslech navrhoval u okresního soudu již podáním doručeným dne 19. 9. 2022. Svědek by pak měl být vyslechnut k okolnosti, zda odvážel lešení do areálu poškozeného na ulici Opavská 845, Ostrava – Svinov. Výpověď svědka by pak mohla zásadním způsobem přispět k objasnění skutkového stavu a potvrdit obhajobu obžalovaného, přičemž okresní soud se s nevyhověním takovému důkaznímu návrhu řádně nevypořádal.

25. Takový postup porušuje zásady upravené v ustanoveních § 2 odstavec 5 a odstavec 6 trestního řádu, čímž bylo současně porušeno právo na obhajobu ve smyslu čl. 37 odstavec 3 a čl. 40 odstavec 3 Listiny základních práv a svobod. Odkázal na rozhodnutí Ústavního soudu České republiky sp. zn. III. ÚS 1104/08, kdy jsou soudy povinny zvážit všechny důkazní návrhy obhajoby a neprovést je mohou jen tehdy, pokud je jejich irelevantnost řádně a přesvědčivě odůvodněna.

26. Žádal, aby odvolací soud předložené listiny provedl k důkazu, přihlédl k nim při hodnocení důkazní situace a v souladu s ustanovením § 257 odstavec 1, písmeno b) trestního řádu napadený rozsudek zrušil a trestní stíhání zastavil, neboť skutek není trestným činem.

27. Podáním doručeným krajskému soudu dne 23. 10. 2025 vyjádřil svůj nesouhlas s doručeným upozorněním na změnu právní kvalifikace a možným novým popisem skutku s tím, že nájemní vztah existoval výlučně mezi podnikatelskými subjekty, a to poškozeným Patrikem B. a společností ARJEN technika s.r.o. Nebyl nikdy smluvní stranou, nedisponoval žádným majetkem poškozeného a nenakládal s ním způsobem, který by naplnil právní kvalifikaci. Obžaloba vychází z nesprávného skutkového základu a měla být odmítnuta jako neprojednatelná.

28. Jako zaměstnanec společnosti ARJEN technika s.r.o. jednal výhradně v rámci svých pracovních povinností, nezpůsobil společnosti žádnou škodu.

29. Poškozený Patrik B. navíc v rámci hlavního líčení u okresního soudu konaného dne 25. 4. 2024 výslovně potvrdil a uznal svůj podpis na předloženém originálu předávacího protokolu, čímž potvrdil, že mu lešení bylo vráceno a následně jej používal na realizaci vlastní stavby.

30. Vyjádřil se dále k délce trestního řízení, kdy je stíhán již 1525 dní za skutek, který se nikdy nestal. Od vynesení rozsudku čekal 169 dní na jeho písemné vyhotovení, aby se mohl odvolat. Nepřiměřená délka trestního řízení pro něj měla závažné profesní i osobní důsledky, negativně ovlivnila jeho pracovní uplatnění, vztahy s obchodními partnery a zasáhla do jeho osobní a rodinné integrity, jakož i dobrého jména.

31. Závěrem opětovně navrhnul, aby krajský soud napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a zprostil jej obžaloby podle § 226 písmeno b) trestního řádu, neboť skutek, pro který je trestně

stíhán, není ani trestným činem zpronevěry podle § 206 trestního zákoníku, ani trestným činem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 trestního zákoníku.

32. Odvolání bylo podáno včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku (§ 248 odstavec 1 trestního řádu), osobou oprávněnou [§ 246 odstavec 1, písmeno b) trestního řádu] a Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací (§ 252 trestního řádu), neshledal ani jiných důvodů k jeho zamítnutí podle § 253 odstavec 1 trestního řádu nebo odmítnutí podle § 253 odstavec 3 trestního řádu.

33. Z podnětu podaného opravného prostředku obžalovaného Ing. Jana K. krajský soud přezkoumal podle § 254 odstavec 1, odstavec 3 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení jeho vydání předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je částečně důvodné.

34. K jednotlivým odvolacím námitkám uvádí krajský soud následující.

35. Pokud obžalovaný namítal průtahy v řízení u okresního soudu, pak je nutno uvést, že v souladu s ustanovením § 171 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších právních předpisů, předseda okresního soudu vyřizuje stížnosti, jejichž obsahem je stížnost na průtahy, na nevhodné chování nebo narušování důstojnosti řízení místopředsedou soudu, soudci, vyššími soudními úředníky, soudními tajemníky, soudními vykonavateli a jinými zaměstnanci působícími u okresního soudu.

36. Odvolací soud tak není oprávněn zaujímat stanovisko k případným průtahům v řízení, kdy lze toliko v obecné rovině uvést, že je na místě posoudit složitost věci, rozsah prováděného dokazování, nutnost vypracování například znaleckého posudku a dobu, která byla zapotřebí k vypracování posudku ze strany znalce, skutečnost, zda i obžalovaný svým chováním průtahy v řízení v části nezapříčinil, případě stav vyřizovaných věcí v rámci soudního oddělení konkrétního soudce, který věc projednával, jakož i celou řadu dalších okolností.

37. Z pohledu odvolacího řízení je pak v souladu s ustanovením § 39 odstavec 3 trestního řádu nutno při přezkoumávání přiměřenosti uloženého trestu posoudit, zda soud I. stupně při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl mimo jiné k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédne ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení. Na uvedené se pak odvolací soud zaměří v rámci odůvodnění výroku o uloženém trestu.

38. Pokud obžalovaný namítal procesní pochybení podle ustanovení § 18 trestního řádu, tedy jinými slovy namítal místní nepříslušnost, pak je nutno uvést, že ustanovení § 18 trestního řádu upravuje místní příslušnost soudu, kdy podle odstavce prvního téhož ustanovení řízení koná soud, v jehož obvodu byl trestný čin spáchán. Jak vyplývá z ustáleného právního názoru [Trestní řád, 7. vydání, 2013, s. 298 - 310: P. Šámal, M. Šámalová] *místem, kde byl trestný čin spáchán (forum delicti comissi), je místo, kde byl vykonán trestný čin, tj. především místo, kde došlo k jednání pachatele, jež naplňuje objektivní stránku trestného činu, avšak i místo, kde nastal nebo měl nastat následek trestného činu.*

39. *Převzetím cizí věci pachatelem s tím, že s ní bude určitým způsobem nakládat, ještě nejsou naplňovány zákonné znaky objektivní stránky skutkové podstaty trestného činu zpronevěry podle § 206 odst. 1 TrZ. Místo, kde pachatel věc převzal, proto není místem spáchání tohoto trestného činu ve smyslu ustanovení § 18 odst. 1, pokud se liší od místa, kde si pachatel věc přisvojil (R 16/1999).*

40. Vzhledem k tomu, že vytýkané protiprávní jednání obžalovaného bylo v usnesení o zahájení trestního stíhání (č.l. 28 a následující a 46 a následující), jakož i v podané obžalobě a napadeném rozsudku právně kvalifikováno jako přečin zpronevěry podle § 206 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku, je místní příslušnost Okresního soudu v Ostravě daná místem, kde nastal následek

trestného činu, tedy nevrácení lešení a způsobení škody v majetkové sféře poškozeného Patrika B., podnikajícího v Ostravě. V tomto směru lze jen doplnit, že se v trestním řízení podle názoru odvolacího soudu nepodařilo prokázat, jakým způsobem bylo se zapůjčeným lešením de facto naloženo.

41. V případě námitky místní nepříslušnosti soudu je nutno taktéž okrajově podotknout, že postup odvolacího soudu podle § 257 odstavec 1, písmeno a) trestního řádu pouze z důvodu místní nepříslušnosti není možný, pokud obžalovaný místní nepříslušnost vytkl až v odvolání či v průběhu odvolacího řízení, nikoli již v řízení před soudem prvního stupně podle § 222 odstavec 1 věta druhá trestního řádu.

42. Krajskému soudu není známo, na základě jaké skutečnosti byla v rámci záznamu o zahájení úkonů trestního řízení jako místo spáchání trestného činu označena obec Ostrava – Zábřeh, ulice xxx, když z listin předcházejících záznamu o zahájení úkonů trestního řízení se takové místo nenabízí, nicméně to pro trestní řízení nemá zásadního významu, když trestní věc správně dozorovalo Okresní státní zastupitelství v Ostravě a projednával a rozhodoval Okresní soud v Ostravě. Zásada zákonného policejního orgánu pak není zákonem nikterak upravena.

43. Zásadní podstata odvolacích námitek obžalovaného Ing. Jana K. pak vychází z hodnocení právní vztahu a postavení jednotlivých subjektů v rámci uzavřené Smlouvy o pronájmu lešení.

44. Z provedeného dokazování vyplývá, že dne 15. 5. 2018 byla mezi Patrikem B., s místem podnikání xxx, tedy jako podnikající fyzickou osobou, označenou v rámci veřejného rejstříku před svým vymazáním jako Patrik B. – Big Cars, na straně pronajímatele a společností ARJEN technika s.r.o., IČ 286 56 172, na straně nájemce, uzavřena Smlouva o nájmu lešení značky Layher. Za pronajímatele předmětnou smlouvu podepsal poškozený Patrik B. s připojením razítka shodného IČ, jak je uvedeno shora, za nájemce obžalovaný Jan K. s připojením razítka společnosti ARJEN technika s.r.o.

45. V této souvislosti obžalovaný u hlavního líčení vypověděl (č.l. 369 spisového materiálu), že nebyl jednatelem společnosti ARJEN technika s.r.o., ale stavbyvedoucím, vedl důležitá jednání, technologické záležitosti a celkovou kontrolu, byl zaměstnancem společnosti, což potvrdila i jeho matka, svědkyně Jana D. (č.l. 555 spisového materiálu), když uvedla, že obžalovaný byl zaměstnancem na pracovní smlouvu. Ostatně to, že obžalovaný vystupoval jako stavbyvedoucí vyplývá i z výpovědi ostatních slyšených svědků.

46. Následně bylo poškozeným opakovaně v průběhu hlavních líčení tvrzeno, že se jeho manželka svědkyně Bc. Blanka B. podívala do rejstříku společnosti ARJEN technika s.r.o., tak zjistila po třech měsících, že obžalovaný není jednatelem společnosti. Toto zjištění mu nebylo příjemné, pozval si obžalovaného a ten mu donesl plnou moc své matky, svědkyně D., že ji může zastupovat. Plná moc byla k datu 1. 6. 2019. Již v této souvislosti je nutno podotknout, že byť poškozený tvrdil, že zjistil, že obžalovaný není jednatelem společnosti po třech měsících a následně mu obžalovaný donesl plnou moc, zároveň tvrdí, že plná moc je datována 1. 6. 2019, což časově naprosto nezapadá. Dále poškozený vypověděl, že se současně domluvili, že smlouva přejde na obžalovaného (č.l. 372v, 373v, 376v spisového materiálu), neboť ten má živnostenské oprávnění a je současně osobou samostatně výdělečně činnou. Byla to ústní dohoda, smlouvu nesepisovali.

47. Obžalovaný tvrdil, že měli se svědkyní Janou D. podepsánu generální plnou moc, kterou v případě takových jednání používal, svědkyně se o lešení dozvěděla, když mu podepisovala plnou moc (č.l. 371 spisového materiálu). Podle svých tvrzení měl plnou moc u sebe při podpisu smlouvy o nájmu (č.l. 844 spisového materiálu). Obžalovaný v tomto směru rovněž tvrdil, že si lešení nepronajal na svou fyzickou osobu (č.l. 369v spisového materiálu), ostatně i v odvolání tvrdí, že nájem na jeho jako fyzickou osobu nikdy nepřešel.

48. V tomto směru, pokud obě strany odkazují v rámci svých přednesů na skutečnost, že plná moc je již součástí spisového materiálu, pak je nutno uvést, že ji odvolací soud v rámci spisového materiálu nedohledal, tuto doložil obžalovaný až v rámci odvolacího řízení (č.l. 1259 spisového materiálu). Obžalovaným předložená plná moc je pak datována dnem 13. 5. 2018 a zmocnitelka Jana D., jako jednatelka společnosti ARJEN technika s.r.o., touto zmocňuje obžalovaného Ing. Jana K. k zastupování společnosti ve věci smluvních vztahů na období od 13. 5. 2018 do 31. 5. 2018.

49. Nicméně pro vyhodnocení právního vztahu je podstatné, že v souladu s ustanovením § 430 odstavec 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého *pověří-li podnikatel někoho při provozu obchodního závodu určitou činností, zastupuje tato osoba podnikatele ve všech jednáních, k nimž při této činnosti obvykle dochází,* byl obžalovaný Ing. Jan K. jakožto zaměstnanec společnosti na pozici stavbyvedoucího oprávněn takovou smlouvu za společnost ARJEN technika s.r.o. uzavřít i bez plné moci. Ostatně v souladu s ustálenou soudní praxí, například rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky pod sp. zn. 32 Cdo 4530/2016, *důsledkem jednání bez plné moci by i tak nebyla neplatnost dotčeného právního úkonu, nýbrž pouze to, zda je ten, za něhož jednala třetí osoba bez plné moci, učiněným právním úkonem vázán. K dodatečnému schválení pak může dojít písemně či ústně nebo i jiným způsobem nevzbuzujícím pochybnost o tom, co chtěl účastník projevit.* Jak dále vyplývá z ustálené judikatury, například rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 23 Cdo 3983/2016, *právo uplatnit výhradu nevázanosti právním úkonem učiněným za jiného osobou, která k tomu neměla oprávnění, svědčí pouze té osobě, za níž bylo jednáno, nikoli druhé straně smlouvy.*

50. Lze tedy uzavřít, že smlouva o nájmu by i v případě, že nebyl obžalovaný při jejím podpisu vybaven plnou mocí, byla platně uzavřena. Pokud by byla plná moc doložena až následně, nemělo by to žádný zásadní vliv na platnost uzavřené smlouvy o nájmu, mohlo by se jednat o představu dodatečného zhojení nedostatku při uzavření smlouvy ze strany osob právně neznalých na straně obžalovaného a poškozeného. Ostatně výhradu relativní neplatnosti uzavřené smlouvy o nájmu ze strany obchodní společnosti ARJEN technika s.r.o. krajský soud v předloženém spisovém nezaznamenal.

51. Jak již bylo uvedeno výše, následně měla smlouva o nájmu ústně přejít na obžalovaného, jak to tvrdil ve svých výpovědích poškozený Patrik B., což by samo o sobě nedávalo logický smysl, pakliže jeho optikou viděný nedostatek při uzavření smlouvy o nájmu byl již sám o sobě zhojen doložením plné moci. Tvrzení poškozeného Patrika B., že smlouva o nájmu ústně přešla na obžalovaného, je však na místě posuzovat podle dalšího vývoje jejich vzájemného smluvního vztahu.

52. Obžalovaný Ing. Jan K. u hlavního líčení tvrdil, že následně se v červnu roku 2019 zahájily práce u poškozeného (č.l. 369 spisového materiálu), spolupráce byla ukončena v březnu 2020. Poškozený Patrik B. u hlavního líčení uvedl, že jejich firma vystupovala, že dělá monolitické stavby z betonu, měl připravený plán na výstavbu haly, oslovil obžalovaného emailem, zda mu udělá nabídku na vyzdění haly. Dohodli se na částce 400 000 Kč bez daně, asi v červnu roku 2019. Připadalo mu logické, že pokud obžalovaný platí nájem 10 000 Kč, pak když bude stavět halu, tak při nástupu na jeho zakázku těch 10 000 Kč za lešení přestane platit a že se ta částka započte do ceny za odvedené práce.

53. Již z naznačených výpovědí stran se jeví, že laicky řečeno smlouva o dílo na vyzdění haly byla uzavřena mezi společností ARJEN technika s.r.o. a poškozeným Patrikem B. Uvedenou skutečnost pak potvrzuje i ve spisovém materiálu založená emailová komunikace (č.l. 91 – 92, 152 – 155v spisového materiálu). V jednom z uvedených emailů ze dne 18. 8. 2019 pak obžalovaný Ing. Jan K. konkretizuje úlevy na obou stranách, konkrétně lešení v hodnotě 30 000 Kč na jeho straně.

54. Dne 8. 1. 2020 byl uzavřen Dodatek č. 1 ke Smlouvě o nájmu lešení ze dne 15. 5. 2018 (č.l. 193 spisového materiálu) mezi poškozeným Patrikem B. a obchodní společností ARJEN technika s.r.o., s tím, že od data 1. 6. 2019 do 31. 12. 2019 nebyl nájem uhrazen a bude započítán na cenu

stavebních prací výstavby haly v areálu autobazaru. I nadále v roce 2020 bude nájem odečten z ceny za stavební práce, pakliže bude nájem lešení pokračovat.

55. I samotná Výpověď Smlouvy o nájmu lešení – žádost o vrácení lešení ze dne 20. 3. 2020 (č.l. 524, 525 spisového materiálu) je poškozeným Patrikem B. adresována společnosti ARJEN technika s.r.o., kde oslovuje přímo citovanou obchodní společnost, nic o přechodu nájmu na obžalovaného Ing. Jana K. zde uvedeno není ani z obsahu nevyplývá. Až dopisem ze dne 23. 4. 2020 se poškozený Patrik B. snažil oslovit stran vrácení lešení přímo obžalovaného Ing. Jana K. jako fyzickou osobu, kde je již konstruováno tvrzení, že na obžalovaného přešel nájem lešení. Uvedenou konstrukci je pak nutno vnímat optikou skutečnosti, že se poškozený nemohl vrácení svého lešení značky Layher domoci, jak vyplynulo z jeho výpovědi i založených listinných materiálů, zejména komunikace mezi obžalovaným a poškozeným, jak bude rozvedeno níže.

56. S ohledem na výše citované je tak nutno posuzovat smluvní vztah v návaznosti na jeho časový vývoj a konkrétní úkony jednotlivých smluvních stran, přičemž krajský soud uzavírá, že byla skutečně uzavřena toliko jediná smlouva o nájmu lešení mezi poškozeným Patrikem B. a společností ARJEN technika s.r.o., přičemž poškozeným tvrzený „smluvní přechod nájmu na obžalovaného“ nemá v řízení za prokázaný. Trvání toliko jediné uzavřené smlouvy o nájmu pak potvrzuje mimo jiné právě i uzavřený dodatek č. 1 ke smlouvě o nájmu lešení, kde si shodné smluvní strany jako strany uzavírající smlouvu o nájmu lešení dále v návaznosti na časový vývoj a potřeby upravují svá jednotlivá práva a povinnosti.

57. Pokud pak poškozený Patrik B. (č.l. 373v spisového materiálu) u hlavního líčení uvedl, že sepisovaný Dodatek č. 1 už neměl své opodstatnění a hlavička v dodatku je na společnost ARJEN technika s.r.o. proto, že výstavbu haly prováděla společnost ARJEN, ale lešení bylo zapůjčeno obžalovanému, je nutno i toto tvrzení považovat s ohledem na výše uvedené za zcela tendenční, nicméně racionálně vysvětlitelné, neboť poškozený se skutečně jakýmkoli způsobem snažil domoci svého zapůjčeného lešení značky Layher.

58. V tomto směru tedy není na místě považovat s ohledem na založený listinný materiál výpověď svědka Patrika B. za věrohodnou, když naopak z provedeného dokazování a řádného vyhodnocení provedených důkazů má odvolací soud za to, že Smlouva o nájmu byla platně po celou dobu uzavřena mezi poškozeným Patrikem B. a obchodní společností ARJEN technika s.r.o., jak se ostatně hájí obžalovaný.

59. Pokud se pak jedná o jednotlivé doklady o platbách za lešení (č.l. 17 – 18, 20 – 22 spisového materiálu), ze kterých vyplývá, že dne 19. 6. 2018 byla platba ve výši 10 000 Kč přijata od společnosti ARJEN technika s.r.o., dne 17. 8. 2018, 1. 8. 2018 a 17. 8. 2018 zaslána poškozenému na účet ze strany společnosti ARJEN technika s.r.o., ve dnech 18. 9. 2018, 17. 10. 2018, 19. 11. 2018, 14. 12. 2018, 24. 1. 2019 od obžalovaného Ing. Jana K. a dne 27. 2. 2019, 18. 3. 2019, 18. 4. 2019 a 16. 5. 2019 zaslána poškozenému z účtu obžalovaného Ing. Jana K., není možno toliko při vyhodnocení proběhlých plateb bez ohledu na další dokazování přisvědčit verzi poškozeného Patrika B. o smluvním přechodu nájmu na obžalovaného Ing. Jana K. Uvedené doklady o platbách pak není možno vyhodnotit izolovaně, ale právě v návaznosti na celkový vývoj smluvního vztahu. Nehledě na skutečnost, že obžalovaný skutečnost, proč byl nájem hrazen právě ze soukromého účtu, vysvětlil u hlavního líčení (č.l. 369v, 370 spisového materiálu), a to faktem, že společnost ARJEN technika s.r.o. čelila exekucím skoro celý rok 2019, první blokace byla na jaře 2019, problémy byly od jara 2018 do léta 2019, což v celkovém kontextu nelze odmítnout jako přijatelné vysvětlení, které není v rozporu se zásadou formální logiky. V tomto směru si pravdivost obhajoby obžalovaného krajský soud ověřil i zprávou Exekutorské komory České republiky, ze které vyplývá, že vůči společnosti ARJEN technika s.r.o. byla mimo jiné v obdobích od 29. 11. 2018 do 22. 2. 2019 a 21. 5. 2019 až 2. 7. 2019 vedena exekuční řízení (č.l. 1254 - 1256 spisového materiálu).

60. V návaznosti na citované vyvstala potřeba zabývat se přiléhavou právní kvalifikací protiprávního jednání obžalovaného Ing. Jana K. Okresní soud pochybil, pokud uznal obžalovaného Ing. Jana K. vinným přečinem zpronevěry podle § 206 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku. Smluvními stranami Smlouvy o nájmu lešení po celou dobu trvání smluvního vztahu byly na straně pronajímatele poškozený Patrik B. jako podnikající fyzická osoba a na straně nájemce společnost ARJEN technika s.r.o., které bylo předmětné lešení svěřeno za účelem jeho přechodného užívání. V tomto směru pak byť byly smluvními stranami shora zmíněné subjekty, je nutno uvést, že i jednání obžalovaného by naplnilo znaky skutkové podstaty ve smyslu nakládání se svěřenou věcí, neboť obžalovaný jakožto stavbyvedoucí a zaměstnanec společnosti v souladu se svými pracovněprávními povinnosti se společností pronajatým lešením fakticky nakládal, tedy rozhodoval o jeho použití na jednotlivých stavbách, o jeho převozu a odvozu z jednotlivých staveb atd. Nicméně odvolací soud má za to, že není možno z provedeného dokazování dovodit, že si obžalovaný předmětné lešení přisvojil, tedy že optikou nájemního vztahu s věcí naložil v rozporu s účelem, pro který byla nájemní smlouva uzavřena, neboť se ve vedeném trestním řízení nepodařilo prokázat, co se vlastně s předmětným lešením fakticky stalo, kde se nachází, kdo ho má ve své moci, zda nebylo odcizeno, zničeno, prodáno či byla učiněna jakákoli jiná dispozice s předmětem nájmu. Jinými slovy nebylo v řízení prokázáno, že obžalovaný nabyl neomezenou možnost dispozice s předmětným lešením, tedy že on konkrétně měl možnost nakládat s ním jako s věcí vlastní, ačkoli není následně již rozhodné, jak by s takovou věcí reálně fakticky naložil.

61. Bylo proto na místě znovu naformulovat znění skutkové věty a skutek právně kvalifikovat jako přečin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odstavec 1 trestního zákoníku, když obžalovaný porušil zákonem mu uloženou povinnost opatrovat cizí majetek, čímž způsobil společnosti ARJEN technika s.r.o. škodu nikoli malou, tedy škodu převyšující částku 50 000 Kč.

62. Jak vyplývá z ustáleného právního názoru [*Trestní zákoník, 3. vydání, 2023, s. 2809 - 2833: F. Púry*] *povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek mají osoby, které jsou povinny spravovat (zařizovat) záležitosti jiných osob, pokud je v tom zahrnuta i povinnost péče o jejich majetek nebo nakládání s ním. Taková povinnost může být uložena některým ustanovením zákona nebo určitou smlouvou. Přitom nemusí být výslovně nazvána jako povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek. Podstatné je, že jejím obsahem je to, co se rozumí opatrováním nebo správou cizího majetku. Povinnost může být formulována též jako péče o majetek, péče řádného hospodáře, odborná péče, náležitá péče, obhospodařování majetku, nakládání nebo hospodaření s majetkem, právo činit úkony s majetkem, převádět ho, obchodovat s ním, investovat ho, chránit ho atd. Vznik uvedené povinnosti, zejména nastává-li přímo ze zákona, není podmíněn svěřením majetku zvláštním aktem do péče (dispozice) pachatele, byť při vzniku povinnosti na základě smlouvy může tato obsahovat i ujednání o způsobu převzetí opatrovaného (spravovaného) majetku.*

63. *Podle zákona má uloženu povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek řada osob na podkladě různých právních předpisů, v konkrétním případě se pak jedná o povinnost vymezenou zákoníkem práce. Zákoník práce vymezuje pro zaměstnance nebo vedoucího zaměstnance povinnosti ve vztahu k majetku jeho zaměstnavatele [§ 301 písm. d) a § 302 písm. g) ZPr] – viz též R 25/2008.*

64. *Porušení povinnosti opatrovat nebo spravovat cizí majetek spočívá v tom, že pachatel jedná v rozporu s obecným nebo konkrétním vymezením obsahu takové povinnosti.*

65. V předmětné trestní věci pak z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že obžalovaný byl zaměstnancem společnosti, stavbyvedoucím. Jak on sám vypověděl, vedl důležitá jednání, technologické záležitosti, celkovou kontrolu. Jako hlavní osobu v rámci stavebních činností pak obžalovaného vnímal i poškozený Patrik B. Svědek Martin Ch. pak vypověděl, že si dokonce myslel, že majitelem je Ing. Jan K., vše řešil on (č.l. 556v spisového materiálu). I svědek Tomáš P. (č.l. 559 spisového materiálu) měl za to, že pracoval přímo pro obžalovaného. Z obsahu výpovědi svědka Mgr. Jaromíra Š. rovněž vyplynulo, že jednal ohledně stavby se svědkyní D. a obžalovaným, pak mu byl představen jako stavbyvedoucí svědek Ch. Obžalovaný měnil stavbyvedoucího (č.l. 577v, 578 spisového materiálu). Jako stavbyvedoucího popisuje obžalovaného i svědek Ing. Jiří K.,

Ph.D. (č.l. 722 spisového materiálu). Svědek Marek K. (č.l. 724v spisového materiálu) rovněž popisoval, jak se například v případě stavby u poškozeného vždy domlouvali, obžalovaný to s ním prošel, co se bude dělat, jak se bude dělat, byla mezi nimi dohoda ústní. Svědek MUDr. Bendito A. G. N. u hlavního líčení rovněž obžalovaného popsal jako stavbyvedoucího, který vedl stavbu (č.l. 831 spisového materiálu). Jako hlavního stavbyvedoucího ho pak popisuje i svědek David K. (č.l. 837v spisového materiálu). Obžalovaný v průběhu odvolacího řízení navíc sám k důkazu předložil jak pracovní smlouvu se společností ARJEN technika s.r.o., tak osvědčení o absolvování školení vedoucích zaměstnanců o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o požární ochraně (č.l. 1262 – 1263, 1264 spisového materiálu). Ostatně i výslechu v rámci odvolacího řízení obžalovaný sám vypověděl, že mezi jednatelkou společnosti ARJEN technika s.r.o. Janou D. a jeho osobou již na pozici mezičlánku nikdo nevystupoval.

66. Odvolací soud tedy má za prokázáno, že obžalovaný byl osobou, která fakticky dojednávala jednotlivé smlouvy o dílo s objednateli, organizovala a dohlížela na průběh jednotlivých staveb, rozdělovala práci, přičemž v návaznosti na uvedené on rozhodoval zejména v tom směru, jak bude s pronajatým lešením nakládáno. Na základě jeho pokynu byla prvního dne 16. 5. 2018 vyzvednuta svědkem Martinem Ch. první várka lešení, dne 17. 5. 2018 pak dal pokyn svědku Martinu Ch., který spolu se svědkem N. zbývající část lešení vyzvedli. On sám pak určoval, že se lešení převeze prvně na stavbu do Brušperku, pak na stavbu do Ostravy – Plesné. On byl tedy osobou, která měla o společností ARJEN technika s.r.o. pronajaté lešení řádně pečovat a chránit ho zejména před ztrátou či poškozením, tak aby mohlo být kdykoli v návaznosti na vývoj smluvního vztahu vráceno pronajímateli, k čemuž v předmětné věci nedošlo, když ovšem nebylo prokázáno, jakým způsobem bylo s pronajatým lešením značky Layher dále naloženo. Pro uvedené jednání je pak nejvhodnějším termínem, že věc byla tzv. zašantročena. K poslednímu nakládání s lešením došlo na stavbě pro svědka N., přičemž bylo toliko zjištěno, že podstatná část lešení „byla odvezena“, zbytkové části zůstaly na místě, aniž by bylo dále rozklíčováno, kdo jej odvezl, na jaké místo, zda to bylo na pokyn obžalovaného, zda s ním dále nakládal, jakým způsobem atd. Za prokázanou má ovšem odvolací soud bez důvodných pochybností skutečnost, že zapůjčené lešení nebylo vráceno poškozenému Patriku B.

67. Obžalovaný pak jednal minimálně v úmyslu nepřímém podle § 15 odstavec 1, písmeno b) trestního zákoníku, když musel být srozuměn s tím, že pokud nebude řádně opatrovat svěřené lešení, přičemž se jedná o majetek vyšší cenové hodnoty, může způsobit nájemci lešení, společnosti ARJEN technika s.r.o., škodu, neboť tato nebude moci předmět nájmu v návaznosti na vývoj smluvního vztahu řádně a včas vrátit. Ostatně obžalovaný musel být minimálně srozuměn jako stavbyvedoucí s tím, že se jedná o věc, která je v rámci stavební činnosti věcí potřebnou, bez které ani nelze provádět stavby od jejich určité fáze, věc, která tím pádem má svou hodnotu ve finanční rovině, věc poptávanou, což samo o sobě vyžaduje řádnou péči o takovou věc.

68. V této souvislosti se nabízí vypořádat rovněž námitku obžalovaného Ing. Jana K. v tom směru, že skutek v rámci podané obžaloby není dostatečně identifikovatelný. Při dosavadně užité právní kvalifikaci je v podané obžalobě užita formulace, že si obžalovaný od blíže nezjištěné doby, nejméně však od 1. 6. 2020, na nezjištěném místě neoprávněně ponechal stavební lešení značky Layher, přičemž užitá slovní spojení jsou reakcí právě na shora zmíněnou skutečnost, že se nepodařilo v řízení prokázat, kdy přesně a jakým způsobem bylo se zapůjčeným lešením naloženo, nicméně znění skutkové věty je dostatečně specifikováno tak, aby skutek nemohl být zaměněn se skutkem jiným.

69. Pokud obžalovaný svou obhajobu postavil rovněž na skutečnosti, že pronajaté lešení bylo poškozenému Patriku B. vráceno, což mělo být prokázáno vyplněným předávacím protokolem ke Smlouvě o nájmu ze dne 16. 5. 2018, tato byla provedeným dokazování v řízení vyvrácena.

70. Předně je nutno vést, že poškozený Patrik B. opakovaně a shodně v trestním řízení vypověděl, že předmětné zapůjčené lešení mu vráceno nebylo, vrácení on ani jeho manželka svědkyně Bc. Blanka

B. nepodepsali ani neopatřili razítkem. Je skutečností, že výpověď poškozeného Patrika B. odvolací soud hodnotil s ohledem na další provedené důkazy jako nevěrohodnou, nicméně pravdivost jeho tvrzení o nevrácení předmětného lešení značky Layher byla ověřena dalšími v řízení provedenými důkazy. V této souvislosti, pokud obžalovaný namítal trestní minulost poškozeného Patrika B., jak vyplývá z opisu rejstříku trestů na č.l. 392 spisového materiálu, pak je skutečností, že tato má svou váhu při hodnocení věrohodnosti výpovědi svědka, nicméně jak již bylo uvedeno, pravdivost jeho výpovědi v případě nevrácení lešení byla hodnocena v kontextu dalších v trestním řízení provedených důkazů.

71. Obžalovaný Ing. Jan K. v přípravném řízení uvedl, že lešení bylo poškozenému řádně vráceno, kdy toto stvrdil vlastnoručním podpisem a razítkem (č.l. 74 spisového materiálu). Lešení skončilo na stavbě poškozeného v areálu společnosti Big Cars (č.l. 76 spisového materiálu). Bližší informace stran vrácení obžalovaný v přípravném řízení nesdělil. V této souvislosti nutno podotknout, že prvotně předávací protokol ke smlouvě o nájmu ze dne 16. 5. 2018 předložila svědkyně Jana D. (č.l. 184 spisového materiálu), nikoli obžalovaný. Tabulka je vyplněna v položkách počtu vrácených kusů a slovním potvrzením o vrácení s připojením razítka Big Cars a podpisu.

72. U hlavního líčení obžalovaný vypověděl (č.l. 369 spisového materiálu), že práce na vyzdění haly poškozeného se zahájily někdy v červnu 2019, za pár týdnů už bylo potřeba lešení, tak bylo převezeno na stavbu poškozeného B. Od léta 2019 až do doby, kdy se s poškozeným rozkmotřili, bylo lešení na stavbě poškozeného. Spolupráce byla ukončena v březnu roku 2020. Dohoda o předání lešení zpět byla učiněna ústně, vyplnily se kolonky (č.l. 369v spisového materiálu). Konkrétně na jeho pokyn lešení převezl svědek Marek K. a jeho skupina lidí, součástí toho bylo, ať se podepíše předávací protokol, jemu se dostal zpět předávací protokol s razítkem a podpisem poškozeného, obžalovaný u toho osobně nebyl. Svědek K. to převezl někdy v červenci až začátku srpna 2019 (č.l. 370 spisového materiálu). U převozu lešení byl svědek Marek K. a Ondřej S., to je jeho kamarád. Bylo to odvezeno tranzitem, svědek K. disponoval svojí dodávkou, tak je možné, že svou dodávkou to odvážel (č.l. 371v spisového materiálu). U hlavního líčení (č.l. 975 spisového materiálu) však s odstupem času obžalovaný tvrdil, že byl u toho, když si pro listinu o vrácení jel a poškozený to podepisoval. Nebyl fyzicky u vrácení, ale přijel si pro ten dokument, pro gró té listiny. K opakovaným dotazům uvedl, že nebyl fyzicky u vrácení, ale dojel si pro listinu, aby ji vyzvedl, původně tam listinu nechal, když se lešení nakládalo, pak si automaticky přijel pro finální produkt, tedy listinu, kterou potřebuje. K opětovnému dotazu pak uvedl, že listinu tam přivezl v podstatě svědek K., který po stavbách v daný čas jezdil. U podpisu byl přítomen on a poškozený, slovní spojení vráceno již bylo vyplněno, dalo se tam jen razítko a podpis.

73. Je nutno konstatovat, že výpověď obžalovaného stran vrácení předmětného lešení se v čase postupně vyvíjela, nelze tak uvést, že byl od přípravného řízení byla zcela konzistentní, naopak v závěrečné fázi stran skutečnosti, jak se dostal předávací protokol do jeho dispozice či zda byl osobně přítomen jeho opatření podpisem a razítkem poškozeného je na místě ji považovat za zcela rozpornou. Nicméně je nutno v kontextu celkového dokazování poukázat i na další podstatné skutečnosti.

74. Svědek Marek K. verzi obžalovaného v rámci svého výslechu u hlavního líčení taktéž nepotvrdil, když vypověděl, že v červenci 2019 nebo 2020 se dělala výstavba haly u poškozeného B., lešení nevracel, měl vlastní dodávku, ale i červené a osobní vozidlo, které mu nabídl obžalovaný (č.l. 724 a následující spisového materiálu).

75. Co se týče návrhu na provedení důkazu výslechem svědka obhajoby Ondřeje S., pak obžalovaný u hlavního líčení (č.l. 636v, 637 spisového materiálu) bližší údaje ke svědku S. neuvedl, i když je to podle jeho tvrzení jeho kamarád, známý, byl brigádník, uvedl, že nezná adresu, nemá to teď jak zjistit, má kolem 40 let, byl okresním soudem vyzván ke sdělení adresy, přičemž uvedl, že ji uváděl již při prvním stání dne 19. 9. 2022, což je skutečností, neboť předmětné podání s konkrétním

důkazním návrhem včetně označení adresy svědka Ondřeje S. je založeno na č.l. 402v spisového materiálu.

76. Odvolací soud má nicméně s ohledem i na další v řízení provedené důkazy, jak o nich bude pojednáno níže, výslech svědka Ondřeje S. za nadbytečný, neboť tyto jednotlivě i kontextu celkového dokazování obhajobu obžalovaného stran vrácení lešení vyvracejí, a i krajský soud má nade vší důvodnou pochybnost za prokázané, že lešení skutečně obžalovaným v měsíci červnu 2019 vráceno do areálu poškozeného nebylo.

77. Pokud tedy obžalovaný svou verzi obhajoby v rámci probíhajícího trestního řízení postavil na skutečnosti, že lešení bylo poškozenému vráceno převezením na jeho stavbu někdy v červnu roku 2019, respektive po pár týdnech ho již bylo na vyzdění stavby potřeba, neodpovídají další v řízení opatřené zejména listinné důkazy jeho obhajobě.

78. Poškozený Patrik B. v průběhu přípravného řízení předložil k pořízení fotodokumentace komunikace mezi ním a obžalovaným svůj mobilní telefon. Obsahem je pak komunikace mezi poškozeným a obžalovaným z období od 15. 1. 2020 do cca března roku 2020 (č.l. 111 – 151 spisového materiálu), přičemž na opakované výzvy k vrácení lešení (například č.l. 116, 117, 118, 120, 121, 126, 128, 133, 137, 138, 146, 150, 151 spisového materiálu), obžalovaný nejen že nereagoval a konkrétní odpovědi stran lešení se vyhýbal, ale ani jednou na výzvu nereagoval tím, že by lešení bylo vráceno. Ostatně v tomto směru se nese i jeho písemná reakce na rovněž písemnou výzvu ze strany poškozeného Patrika B. (např. č.l. 352 spisového materiálu), když uvádí, že si není vědom, že by uzavřeli jakoukoli vzájemnou smlouvu o pronájmu lešení, proto výzvu ke vrácení lešení a úhradě plnění za jeho pronájem nemůže akceptovat. Jinými slovy řečeno, bylo by více než v souladu se zásadou formální logiky, aby obžalovaný zcela příhodně v souladu se svou obhajobou uplatněnou později v rámci trestního řízení alespoň jednou reagoval tím, že lešení bylo vráceno. Obžalovaný se v tomto směru však hájil toliko tím, že si poškozeného zablokoval a další zprávy nečetl, což však neodpovídá, neboť na zprávy poškozeného reagoval a u hlavního líčení dokonce sám uvedl, že poslední zpráva poškozeného byla, ať už mu nic nepíše. Dále uváděl, že si zprávy poškozeného o vrácení nedokáže takto vybavit, pořádně to nečetl (č.l. 370v spisového materiálu).

79. I z emailové komunikace (č.l. 152 spisového materiálu), konkrétně z emailu svědkyně Bc. Blanky B. mezi poškozeným a obžalovaným stran vyzdění haly v Ostravě – Svinově ze dne 14. 6. 2019 vyplývá, že obžalovanému poškozený sděluje mimo jiné, že na místě stavby má přichystané i lešení, to stejné, co má obžalovaný zapůjčené, přičemž jeho reakci, že to chápal tak, že tam bude to samé lešení, co měli půjčené (č.l. 371 spisového materiálu), nelze chápat jako logickou a zapadající do celkového kontextu obsahu emailové komunikace.

80. Je na místě poukázat i na další emailovou komunikaci (č.l. 154 – 155 spisového materiálu), kdy poškozený dne 3. 7. 2019, tedy v době, kdy již podle tvrzení obžalovaného mělo být lešení navráceno, obžalovanému sděluje, že spolu nemají dořešeno lešení za minulý měsíc a za týden to již bude druhý. Naopak dne 18. 8. 2019 obžalovaný straně poškozené sděluje, že dostal částku 250 000 Kč, když z ní vše odečte, zůstane 58 590 Kč, dále zahrnuje lešení 30 000 Kč a další položky, až se dostává k výsledné částce po zahrnutí úlev z obou stran. Na uvedený email pak z hlediska řazení plateb navazuje i Dodatek č. 1 ke Smlouvě o nájmu lešení ze dne 15. 5. 2018, vyhotovený dne 8. 1. 2020, kterým si strany potvrzují, že do 31. 5. 2019 byl nájem hrazen, což odpovídá poslední platbě obžalovaného poškozenému ze dne 16. 5. 2019 citované v odstavci 59 tohoto rozhodnutí, od data 1. 6. 2019 do 31. 12. 2019 nebyl nájem uhrazen a bude započítán na cenu stavebních prací výstavby haly, což odpovídá shora citované emailové komunikaci.

81. Nedává tak naprosto smysl, aby obžalovaný do naceněné zakázky u poškozeného na vyzdění haly nechal poškozeného B. započíst jeho pohledávku vůči obžalovanému na nájmu lešení za období od 1. 6. 2019 do 31. 12. 2019 pokud, jak tvrdí, mu ho již v červnu roku 2019 vrátil a toto se mělo

nacházet ve stavebním areálu. Obžalovaný by se tak reálně na celkové ceně o dílo dojednané částkou 400 000 Kč připravil o částku 70 000 Kč, což rozhodně není v poměru ceny o dílo částka zanedbatelná a mělo by mu podle jeho vyjádření u hlavního líčení přijít normální, o ni přijít tím, že dále platil nájemné za lešení Layher (č.l. 370v spisového materiálu).

82. Obhajobu obžalovaného pak vyvrací rovněž výpověď svědka MUDr. Bendito A. G. N. (č.l. 831 a následující spisového materiálu), který vypověděl, že na stavbě v Karviné lešení určitě bylo, přinesla ho společnost ARJEN technika s.r.o., lešení, které tam bylo, odvezli, velké, když ta firma doslova utíkala, jak je vyhodil, nechali tam nějaké kusy lešení, které jsou tam dodnes. To velké lešení odvezli, když na stavbě skončili, vevnitř zůstalo pár kusů, když se dělaly omítky, o to lešení se tady jedná. Lešení používali na venkovní fasády z přední části domu, to odvezli už dávno. Stavba probíhala zřejmě v roce 2021. Ke své výpovědi pak doložil fotodokumentaci (č.l. 885 – 908 spisového materiálu). K výpovědi svědka obžalovaný v doplňujícím výslechu uvedl, že v případě svědka N. to nebylo tak, že to bylo lešení z Havířova od pana K., nebylo to tak, že by si ho půjčili, ale pan K. a jeho lidé přijeli a na zakázku to udělali (č.l. 843v spisového materiálu).

83. V předmětné trestní věci však bylo provedeno ohledání věci, a to zbylých kusů lešení, o kterých se v rámci své výpovědi zmiňoval svědek MUDr. Bendito A. G. N. (č.l. 923 – 924 spisového materiálu), přičemž znalec z oboru Ekonomika, odvětví Oceňování movitých věcí hmotných, dospěl v rámci vypracovaného znaleckého posudku mimo jiné k závěru, že podle prvků charakteristických pro lešení zn. Layher, lze dovodit, že se jedná o lešení jednoho druhu a značky, konkrétně lešení od výrobce značky Layher. Lze s jistotou dovodit, že se jedná o stejný druh a značku lešení, které bylo současně ohledáno na adrese poškozeného Patrika B. Toto lešení nese charakteristické prvky výrobce, některé části lešení jsou značeny tmavě červenou barvou, tak jako na místě ohledání u poškozeného. Pravděpodobně bylo takto lešení dříve označeno vlastníkem (č.l. 1049 – 1050 spisového materiálu).

84. Naopak tedy bylo v rozporu s tvrzením obžalovaného, že lešení vrátil někdy v červnu roku 2019 na stavbu poškozeného, prokázáno, že lešení bylo obžalovaným užíváno ještě v roce 2021 na stavbě u svědka MUDr. Bendito A. G. N., než obžalovaný stavbu opustil pro neshody se svědkem a zbytky lešení zůstaly na místě.

85. Z dalšího provedeného dokazování, tedy zejména výslechu svědka Mgr. Jaromíra Š. (č.l. 576v a následující) a Daniela R. (č.l. 632 a následující spisového materiálu), ve spojení s doloženou fotodokumentací svědka Mgr. Jaromíra Š. (č.l. 651 – 681 spisového materiálu), se žádné bližší informace stran tvrzení obžalovaného o vrácení lešení poškozenému či k tomu, jak bylo s lešením dále naloženo, zjistit nepodařilo. Ze svědecké výpovědi svědka Ing. Jiřího K., Ph. D. (č.l. 722 a následující spisového materiálu) se rozhodné skutečnosti rovněž nepodařilo zjistit, v obecné rovině se vyjadřoval k průběhu stavy rodinného dobu v xxx, která podle data smlouvy započala v únoru roku 2018, v březnu roku 2019 osazovala společnost poškozeného ještě okna, zateplení, ke kterému je potřeba lešení. Ze svědecké výpovědi svědka Davida K. (č.l. 827 a následující spisového materiálu) bylo toliko zjištěno, že i na jeho stavbě bylo používáno lešení, a to v době krádeže pil, která se podle založeného materiálu policejního orgánu (č.l. 783- 826 spisového materiálu), prověřovala od listopadu roku 2019. K tomuto obžalovaný shodně jako v případě lešení na stavbě u svědka N. vypověděl, že se jedná o lešení z Havířova (č.l. 843v spisového materiálu).

86. Podpůrně pak lze uvést, že zadokumentovaný zůstatkový stav lešení u poškozeného (č.l. 209 - 214 spisového materiálu) rozhodně neodpovídá množství, jaké bylo původně od insolvenčního správce zakoupeno, jak tyto informace ze znaleckého posudku čerpal obžalovaný a sám opakovaně založil do spisového materiálu (č.l. 1091 – 1092 spisového materiálu), což dokládá fakt, že rozhodně nebylo poškozenému lešení do jeho areálu vráceno.

87. Pokud obžalovaný opakovaně poukazoval na skutečnost, že poškozený v rámci konaného hlavního líčení u okresního soudu dne 25. 4. 2024 výslovně potvrdil a uznal svůj podpis na předloženém

originálu předávacího protokolu o vrácení lešení, pak se jedná o očividnou dezinterpertaci výpovědi poškozeného. Tento potvrdil svůj podpis toliko na zmocněncem předložené Smlouvě o nájmu ze dne 15. 5. 2018, a to v části, kde je podepsán jako pronajímatel spolu s otiskem razítka společnosti BigCars Autobazar. Jinými slovy stvrdil svůj podpis jako pronajímatel na předmětné Smlouvě o nájmu, když opakovaně a konstantně v rámci trestního řízení tvrdil, že lešení vráceno nebylo, žádný předávací protokol o vrácení lešení nepodepsal.

88. Obžalovaný dále namítal, že znalecký posudek k ocenění lešení byl zadán až v dubnu roku 2024 a nebyl řádně zohledněn. Obžalobou byla škoda vyčíslena jinak, než znalcem, okresní soud nesprávně stanovil výši škody částkou 168 629 Kč a nevycházel ze skutečnosti, že část lešení byla nalezena v Karviné a uložena v budově okresního soudu, kdy takové položky nemohou být zahrnuty do výše škody. Nesprávně byl započten i vývoz lešení svědkem Martinem Ch.

89. Ani tyto námitky neshledal odvolací soud důvodnými. Fakt, že byl znalecký posudek Ing. Štěpána Orálka vyhotoven až v roce 2024, není rozhodný, neboť znalec v rámci znaleckého posudku zohlednil okamžik původního pořízení oceňovaného majetku dne 17. 3. 2006, okamžik nabytí oceňovaného majetku poškozeným na základě kupní smlouvy dne 15. 9. 2017, životnost oceňovaného majetku při zohlednění jeho stáří a poškození, jakož i další rozhodné skutečnosti. Pokud obžalobou byla škoda vyčíslena částkou 320 817 Kč, pak výše škody vycházela z původního ocenění předmětného lešení značky Layher doloženého poškozeným Patrikem B. (č.l. 13 spisového materiálu), přičemž okresní soud zcela správně a ve prospěch obžalovaného pracoval s nižší částkou stanovenou na základě znaleckého posudku Ing. Štěpána Orálka, tedy z důkazu vyšší právní síly, který hodnotu předmětného lešení objektivizoval. Pokud obžalovaný namítal skutečnost, že ve skutkové větě napadeného rozsudku byla škoda na předmětném lešení vyjádřena celkovou částkou 168 629 Kč, aniž by byl zohledněn fakt, že část lešení byla nalezena v Karviné, pak je nutno uvést, že s tímto faktem bylo pracováno až v rámci výroku v adhezním řízení, kterým byl obžalovaný zavázán zaplatit poškozenému částku toliko ve výši 157 539 Kč, tedy po odečtení hodnoty fragmentu lešení nalezeného v Karviné a uloženého u okresního soudu. V tomto směru je v obecné rovině nutno uvést, že případné zaplacení celé či části vzniklé škody, vrácení věci poškozenému či další skutečnosti se standardně zohledňují až v rámci rozhodnutí v adhezním řízení o nárocích poškozených na náhradu majetkové škody, když součástí popisu skutkové věty napadeného rozsudku je zapotřebí učinit celkově vzniklou škodu bez jejího ponížení v naznačeném směru.

90. Obžalovaný dále namítal, že z celkové škody je nutno odečíst i lešení vyvezené dne 17. 5. 2018 svědkem Ch. I takto vznesenou námitku však krajský soud neakceptoval. V řízení bylo výpověďmi svědků Martina Ch. a Matěje N., kterými byla ověřena v této části i pravdivost výpovědi poškozeného Patrika B. a jeho manželky Bc. Blanky B., že obžalovaný převzal předmětné lešení ve dvou dnech. Svědek Martin Ch. u hlavního líčení (č.l. 555 a následující spisového materiálu) vypověděl, že první den dovážel dvě auta, druhý den jedno nebo naopak. Určitě to bylo ve dvou dnech. Byl to nakládat se svědkem N., to bylo podruhé, poprvé to nakládal nějaký kluk od poškozeného. I pokud v tomto směru měl obžalovaný za to, že se jedná o dohodnuté výpovědi svědka Ch. a poškozeného B., nutno uvést, že jejich výpovědi potvrdil svědek Matěj N., u kterého nelze dovodit, že by byl jakkoli na věci zaujatý, právě naopak. Svědek vypověděl (č.l. 970 spisového materiálu), že pro lešení jeli s mistrem, tedy svědkem Ch., jeli pro něj ke Svinovu, lešení nakládal, vezli ho na první stavbu do Brušperka nebo Krmelína. Při přebírce lešení obžalovaný asi nebyl. U přebírky lešení byl jen jednou.

91. Pokud tedy sám obžalovaný tvrdí, že byl u přebírky pouze jednou prvního dne se svědkem Ch., koresponduje výpověď svědka N. s výpovědí svědka Ch. i doplňujícím protokolem o převzetí lešení, tedy že tito dva byli převzít další zanedbatelnější část lešení dne 17. 5. 2018. Podpis předaných počtů jednotlivých segmentů lešení pak svědek Martin Ch. stvrdil u hlavního líčení (č.l. 555v spisového materiálu). Jeden ze dnů zachycující svědkyni Bc. Blanku B. a svědka Ch. pak byl

vyobrazen i na fotodokumentaci, byť se nepodařilo zjistit, o který ze dnů se jedná (č.l.4 – 7 spisového materiálu), jak o tom vypověděla svědkyně Bc. B. (č.l. 841v spisového materiálu). Po bližším zhlédnutí fotografií je pak podle vzezření naloženého materiálu seznatelné, že se musí jednat buď o fotografie dvou odvozů v rámci jednoho dne či fotografie ze dvou různých dní.

92. Pokud jde o výrok o trestu, s ohledem na změnu právní kvalifikace jednání bylo potřeba věnovat pozornost hodnocení dosavadního způsobu chování a jednání obžalovaného, při zohlednění především jeho trestní minulosti, povahy a závažnosti spáchaného přečinu, poměrů obžalovaného a možností jeho nápravy.

93. K *osobě obžalovaného* lze sumarizovat, že tento je svobodný, otcem jednoho dítěte, s vysokoškolským vzděláním, aktuálně s čistým měsíčním příjmem cca 30 000 Kč, osobou samostatně výdělečně činnou. V opise evidence přestupků má vyznačen jeden záznam pro přestupek proti majetku z roku 2019. Dosud nebyl soudně trestán.

94. V této souvislosti se nabízí vypořádat rovněž námitku obžalovaného stran užití trestní represe, tedy aplikaci ustanovení § 12 odstavec 2 trestního zákoníku.

95. K *zásadě subsidiarity trestní represe, normované ustanovením § 12 odstavec 2 trestního zákoníku*, je potřeba uvést, že trestným činem je podle § 13 odstavec 1 trestního zákoníku takový protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v tomto zákoně. V zásadě je tedy třeba vyvodit trestní odpovědnost za každý protiprávní čin, který vykazuje všechny znaky uvedené v trestním zákoníku. Tento závěr je však u méně závažných trestných činů korigován výše zmíněnou zásadou subsidiarity trestní represe. Protože se jedná o zásadu a nikoli o konkrétní normu, je třeba ji aplikovat nikoli přímo, ale v zásadě jen prostřednictvím právních institutů a jednotlivých norem trestního práva. Společenská škodlivost není zákonným znakem trestného činu a má význam jen jako jedno z hledisek pro uplatňování zmíněné zásady subsidiarity trestní represe. Společenskou škodlivost je třeba zvažovat v konkrétním posuzovaném případě s ohledem na intenzitu naplnění kritérií uvedených v § 39 odstavec 2 trestního zákoníku, podle něhož jsou povaha a závažnost trestného činu určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Úvaha o tom, zda jde o čin, který s ohledem na zásadu subsidiarity trestní represe není trestným činem z důvodu nedostatečné společenské škodlivosti případu, se uplatní za předpokladu, že posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty. Kritérium společenské škodlivosti případu je pak doplněno principem *ultima ratio*, ze kterého vyplývá, že trestní právo má místo pouze tam, kde jiné prostředky z hlediska ochrany práv fyzických a právnických osob jsou nedostatečné, neúčinné nebo nevhodné (blíže viz stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 30. 1. 2013, sp. zn. Tpjn 301/2012, publikované pod č. 26/2013 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

96. V tomto směru je vhodné doplnit, že v souladu s ustálenou judikaturou není dokonce vyloučeno ani souběžné uplatnění trestní odpovědnosti spolu s jiným druhem odpovědnosti, který nevytváří překážku věci rozhodnuté s účinkem *ne bis in idem*. Trestní odpovědnost by byla vyloučena pouze v situacích, kdy uplatněním jiného druhu odpovědnosti lze dosáhnout splnění všech funkcí odpovědnosti a další represe již není nutná (srov. přiměřeně R 50/2017 a ÚS 133/2012-n.).

97. Po zhodnocení všech rozhodných okolností okresní soud v posuzované věci neshledal podmínky pro uplatnění zásady subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odstavec 2 trestního zákoníku. Nutno předně poukázat na to, že skutek obžalovaného vykazuje známky trestné činnosti proti majetku. Obžalovaný vytýkaným protiprávním jednáním způsobil škodu společnosti ARJEN technika s.r.o. ve výši 168 629 Kč, tedy rozhodně ne v zanedbatelné výši a nelze konstatovat, že by se zaměřením toliko na povahu a závažnost protiprávního jednání měl být dovozen závěr stran spodní hranice trestnosti. Přehlédnout pak nelze ani fakt, že se obžalovaný vytýkaného protiprávní

jednání dopustil úmyslně v souladu s ustanovením § 15 písmeno b) trestního zákoníku. V případě osoby obžalovaného pak jiný než trestněprávní druh odpovědnosti v návaznosti na vytýkané protiprávní jednání ze strany poškozeného nebyl uplatněn, jak ostatně vyplývá i z jeho výpovědi v rámci přípravného řízení (č.l. 76 spisového materiálu) a nevyplývá, že by vůči němu odpovědnost doposud vyvozovala samotná společnost ARJEN technika s.r.o. Nelze tedy dovodit, že další represe by již nebyla nutná.

98. U obžalovaného byla shledána *polehčující okolnost* v podobě dosud bezúhonného života ve smyslu ustanovení § 41 písmeno p) trestního zákoníku. V předmětné trestní věci lze jako *přitěžující okolnost* shledat ve smyslu ustanovení § 42 písmeno k) trestního zákoníku fakt, že byla jeho protiprávním jednáním společnosti ARJEN technika s.r.o. způsobena škoda cca třikrát převyšující kvalifikační moment podle ustanovení § 220 odstavec 1 trestního zákoníku. Za přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odstavec 1 trestního zákoníku je možno uložit trest odnětí svobody až na dvě léta. Vzhledem k osobě obžalovaného, jakož i skutečnosti, že v mezidobí vedeného trestního řízení nebyl soudně trestán a lze uzavřít, že vedl řádný život, má odvolací soud za adekvátní výchovný trest v osmině zákonné trestní sazby, tedy ve výměře tří měsíců, podmíněně odložený na nejkratší možnou zkušební dobu v trvání jednoho roku. Nelze dovodit, že by trestní řízení s ohledem na postoj obžalovaného, rozsah prováděného dokazování, dobu potřebnou k obstarání důkazního prostředku zejména v podobě znaleckého posudku trvalo nepřiměřeně dlouhou dobu, nicméně odvolací soud kladně hodnotil právě skutečnost, že v mezidobí vedl obžalovaný řádný život.

99. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojil vůči obžalovanému poškozený Patrik B. s částkou ve výši 470 817 Kč (č.l. 160 spisového materiálu), která byla následně u hlavního líčení (č.l. 1188 spisového materiálu) modifikována tak, že požaduje zaplacení částky ve výši 179 919 Kč spolu s úrokem z prodlení z této částky ve výši 10% od 1. 6. 2020 do zaplacení. Dále požadoval ušlé nájemné za lešení ve výši 10 000 Kč měsíčně do února roku 2025, tedy ve výši 550 000 Kč. S ohledem na změnu právní kvalifikace jednání obžalovaného je tak zřejmé, že poškozenou je v předmětné trestní věci obchodní společnost ARJEN technika s.r.o. „v likvidaci“, proto odvolací soud poškozeného Patrika B. odkázal s jeho nárokem na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odstavec 1 trestního řádu.

100. S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto usnesení.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b) odstavec 1 písmeno a) - m) trestního řádu nebo § 265b) odstavec 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je

rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 6. listopadu 2025

Mgr. Igor Krajdl v. r.
předseda senátu

Vypracovala:
Mgr. Lucie Böhmová v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Malíková